

Zehir

– Harun Beyazoglu · 22 Mart 2026

Bir kadeh hüznü içtim ellerinden,
Zehir miydi, aşk mıydı seçemedim.
Süzüldün sessizce ruhun en derininden,
Canımdan geçtim de, bir senden geçemedim.

Her atışta kalbim seni pompaladı sağa sola,
Damarlarımda ismin, silinmez bir mühür gibi.
Varlığın içimi yakıp kavurdu da her defasında,
Yokluğun, ruhumda dipsiz bir uçurum gibi.

Hücrelerime kadar işledi bu ince sızı,
Meğer sevmek, kendi sonunu bile bile içmekmiş.
Söyle şimdi, ey gönlümün en amansız sızısı;
Senin damarlarında kimin adı birikmiş?

Gezdin durdun en ücra köşelerimde sessizce,
Ben bittim de, sen tükenmedin bende.
Bir sorsam; sevdin mi beni o gizli hevesince?
Yoksa sadece bir zehir miydin, bu yorgun bedende?